

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือพี่น้องทางจิตของกันและกัน ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อกัน จงกลายเป็นแม่ใจดวงตาที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก เลิกต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกัน

คำถาม: พ่อทางจิตมีความรักลูกคนไหนเป็นอย่างมาก?

คำตอบ: 1) พ่อรักลูกที่ทำให้คุณประโยชน์แก่โลกโดยการทำตามศรัทธา 2) ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้และไม่เคยหิมแทงผู้อื่นด้วยหนาม ผู้ที่อยู่กับผู้อื่นด้วยความรักเป็นอย่างมากและไม่เคยบูดบึ้งซึ่งตั้งคือลูกที่เป็นที่รักของพ่อ ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างที่ต่อสู้กันเองและกลายเป็นเช่นน้ำเกลือทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อ พวกเขากลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ

โอม ซานติ เช่นที่ลูกๆ ทางจิตรักพ่อทางจิต ในทำนองเดียวกันพ่อทางจิตก็รักลูกๆ ทางจิตด้วยเช่นกัน เพราะลูกกำลังให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ทั้งหมดเป็นที่รักของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชายของกันและกัน ดังนั้นลูกจะต้องเป็นที่รักของกันและกันอย่างแน่นอน จะไม่มีความรักมากมายเช่นนั้นในหมู่คนภายนอกเหมือนอย่างที่ลูกของพ่อมี ลูกควรมีความรักอย่างมากมาให้กันด้วยเช่นกัน หากพี่น้องรบรากันที่นี้หรือไม่มีความรักต่อกันและกัน พวกเขาไม่ใช่พี่น้องกัน ลูกควรมีความรักต่อกัน พ่อมีความรักต่อดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณควรมีความรักต่อกันและกันเช่นกัน ในยุคทองดวงวิญญาณทั้งหมดรักกัน เพราะสำนึกที่เป็นร่างจะแตกสลายไป ลูกพี่น้องทั้งหลายได้ให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกกำลังให้ประโยชน์แก่ตนเองและลูกควรจะให้ประโยชน์แก่พี่น้องของลูกด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พี่น้องทางร่างก็รบรากันเพื่อแบ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ไม่มีเรื่องของการรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกันที่นี้ ลูกแต่ละคนต้องทำการเชื่อมต่อกันโดยตรง นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยพลังโยคะ ลูกประกาศสิทธิในมรดกทางกายจากพ่อทางร่างกาย ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อทางจิต ผู้ที่ลูกๆ ทางจิตได้รับมรดกทางจิตของลูกจากท่าน ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยตรงจากพ่อ ยิ่งลูกแต่ละคนจดจำพ่อมากแค่ไหนลูกก็จะได้รับมรดกมากเท่านั้น เมื่อพ่อเห็นว่าลูกกำลังรบรากัน พ่อก็จะถามว่า ลูกเป็นเด็กกำพร้าหรือ? พี่น้องทางจิตไม่ควรที่จะรบรากับกันและกัน ถ้าในฐานะที่เป็นพี่น้องแล้วลูกต่อสู้กันเอง ถ้าไม่มีความรักแล้วก็เหมือนกับว่าลูกเป็นของราวัน พวกเขาทั้งหมดคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจ ในกรณีนี้เมื่อลูกต่อสู้กันเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมันก็จะเหมือนราวกับว่าไม่มีแตกต่างระหว่างลูกที่เป็นเช่นปีศาจและลูกของพระเจ้า ดวงวิญญาณไม่ได้ต่อสู้กับดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกที่สุดแสนหวาน อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือซึ่งกันและกัน เป็นเมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นพ่อจึงอธิบายแก่ลูก แล้วพ่อจะพูดว่าลูกคือลูกที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเช่นนั้นคือลูกของราวันไม่ใช่ลูกของพ่อ เพราะลูกอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำเกลือ ลูกคงอยู่เหมือนน้ำนมและน้ำตาลเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานี้ลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกเข้ากันไม่ได้หรือไม่ลงรอยกันแล้วลูกควรพิจารณาตนเองว่าเป็นของชุมชนราวันในเวลานั้น ด้วยการเป็นเหมือนกับน้ำเกลือซึ่งกันและกันลูกก็เป็นเหตุที่ทำให้พ่อสูญเสียเกียรติของท่าน แม้ว่าลูกจะเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้าหากมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจในตัวลูก ลูกก็มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะมีคุณธรรมของพระเจ้าในตัวเขา เมื่อลูกสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้าที่นี้พ่อก็พาลูกกลับไปกับพ่อแล้วลูกก็จะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับลูก พ่อรู้ว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและอยู่กันเหมือนน้ำเกลือ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากต่อตัวเอง พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายา พวกเขากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน(ผู้ที่มีความขัดแย้ง) ที่จริงแล้วทั้งโลกเป็นเหมือนน้ำเกลือดังนั้นหากแม้กระทั่งลูกๆ ของพระเจ้ากลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือแล้วมันจะแตกต่างอะไร? พวกเขาเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณาม ผู้ที่กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือและเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณามไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ พวกเขาแม้กระทั่งเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกที่กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจะไม่มีการรบรากับใคร ลูกต้องไม่รบรากับกันและกัน ลูกต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันด้วยความรักที่นี้เพื่อที่จะมีความรักนั้นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด หากหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพ่อแล้วลูกไม่ได้กลายเป็นพี่น้องกันแล้วลูกก็เป็นลูกที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อพูดมูร์ลีเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างบางคนก็ไม่ได้ตระหนักว่าพ่อกำลังพูดสิ่งนี้กับพวกเขา มายานลาดมาก เหมือนกับที่หนูกัดในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้แต่จะรับรู้เลย ดังนั้นมายาเช่นกันก็เป่าลูกอย่างหวานชื่นมากแล้วก็กัดลูก และลูกก็ไม่แม้แต่จะรับรู้ถึงสิ่งนั้นเลย การบูดบึ้งซึ่งตั้งกับกันและกันคืองานของ

ชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ที่ศูนย์ต่างๆมากมายลูกๆก็เป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ยังไม่มีใครกลับมาสมบุรณ์พร้อม มายาก็เฝ้าแต่ทำสงคราม มายาลอกหนังศีรษะลูกเช่นนั้นที่ลูกไม่รู้ตัวเลย ลูกต้องถามหัวใจของลูกว่าลูกมีความรักในหัวใจของลูกต่อกันและกันหรือไม่ ลูกคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นลูกต้องกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรักแทนที่จะต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันและพูดสิ่งที่ไม่ดีหรือสิ่งที่ผิด เป็นการดีเสียกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! หากใครบางคนมีร่องรอยของความโกรธนั้นก็แสดงว่าไม่มีความรักนั้น เหตุนี้เองบาบาพูดว่า จงเขียนชาร์ทของลูกทุกวัน หากลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของลูกได้ผลที่ตามมานั้นจะเป็นเช่นไร? ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? พ่ออธิบายว่า หากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้สภาพของเขาจะกลายเป็นเช่นไร? สถานภาพของเขาก็จะลดลง ทุกคนจะมีนิมิต ลูกก็จะมีนิมิตของการศึกษาเล่าเรียนของลูกเช่นกัน เป็นเพียงหลังจากที่ลูกได้นิมิตแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการโยกย้าย หลังจากที่ได้รับโยกย้ายลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง ใครที่สอบผ่านและด้วยคะแนนมากเท่าไร และแล้วก็จะมีการร้องไห้คร่ำครวญ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและจะเสียใจภายหลังเพราะลูกไม่ได้รับฟังบาบา บาบาอธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกต้องไม่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดในตัวลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งควรทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง เป็นสิ่งที่ย่างยากมากที่จะจดจำพ่อ: อัลฟาและเบต้า อัลฟาหมายถึงพ่อและเบต้าหมายถึงอำนาจในการปกครอง ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้ง หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือซึ่งกันและกันแล้วลูกจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นลูกของพระเจ้าได้อย่างไร? บาบายังคิดว่าลูกคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจและมายาก็ได้คว่ำมูกลูกไว้ พวกเขาไม่แม้จะตระหนักว่าสภาพของพวกเขานั้นขึ้นลง และสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ลูกๆ ควรจะพยายามที่จะสอนพวกเขาด้วยความรัก ให้มีสายตาของความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นพ่อจึงดึงดูดลูกๆ ลูกเช่นกันต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมากและให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ลูก ด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าลูกจะกลายเป็นดอกไม้ ท่านให้คุณธรรมทั้งหมดแก่ลูก เหล่าเทพมีความรักและดังนั้นลูกต้องสร้างสภาพนั้นที่นี้ ลูกมีความรู้ในเวลานี้แต่เมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็จะไม่มีความรู้ มีเพียงความรักที่สูงส่งที่นั่น ดังนั้นลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในบารัตและผู้คนที่เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ท่านมาเมื่อไหร่หรือท่านทำอะไร ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ในเวลานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่ไม่รู้ก็ไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ใครได้ และแล้วสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ในบรรดาผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนพฤติกรรมของบางคนก็ไม่ดีและพฤติกรรมของบางคนก็ดีเสมอ บางคนมาเรียนเสมอและบางคนยังคงขาดเรียน ที่นี้ผู้ที่จดจำพ่อเสมอและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะมาเรียน พ่อพูดว่า ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกลืมนี่ลูกก็ขาดเรียน เพียงเมื่อลูกมาเรียนเสมอเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกลืมนี่ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อรู้ว่ายังคงมีเวลา กงจักรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีคำกล่าวว่ามีมีการจดจำระลึกถึงชีวาบาบา ให้มีน้ำทิพย์แห่งความรู้ในปากของลูกแล้วจึงออกจากร่างของลูก หากมีความรักต่อสิ่งใดลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย หากมีความละโมภต่ออาหารแล้วในช่วงเวลาของความตายลูกก็จะจดจำอยู่เสมอว่าลูกต้องการจะรับประทานสิ่งนั้น และแล้วสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ตายในขณะที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใด ดวงวิญญาณต้องกลับไปอย่างเช่นที่พวกเขาเข้ามาโดยไม่มี ความสัมพันธ์ใดๆ ความละโมภนั้นก็ไม่มีหย่อน หากมีความละโมภลูกจะเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่มีความละโมภในเวลาสุดท้าย และหากลูกไม่ได้รับสิ่งนั้นลูกก็จะตายด้วยความปรารถนานั้น ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรจะมี ความละโมภใดๆ ฯลฯ พ่ออธิบายอย่างมาก แต่มีเพียงผู้ที่เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ ขอให้การจดจำระลึกถึงพ่อเกาะเกี่ยวอยู่กับหัวใจของลูก: บาบา โอ บาบา! ลูกต้องไม่พูดแม้แต่คำว่า “บาบา บาบา!” ให้มีเสียงท่องเจียบๆนั้นคงอยู่ภายใน เพียงเมื่อลูกละร่างกายในการจดจำระลึกถึงพ่อและในสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรักที่เปี่ยมล้น ให้มีสายตาของความรักต่อทุกคน อย่าได้ใช้คำพูดที่ผิดๆ
2. อย่าได้มีความละโมภต่อสิ่งใด เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ฝึกฝนเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลา

สุดท้าย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นราชา ฤๅษีที่อยู่ห่างจากแรงดึงดูดทั้งหมดของร่างกายและโลกเก่าอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ

ราชาฤๅษีหมายถึงผู้ที่ ในด้านหนึ่งมีความซาบซึ้งของสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด และในอีกด้านหนึ่งมีความซาบซึ้งทางจิตของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกต้องเพิ่มการฝึกฝนของทั้งสองสิ่งอย่างต่อเนื่อง การวางเฉยไม่ได้หมายถึงการก้าวออกไป แต่ในขณะที่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจงอย่าปล่อยให้มีความดึงดูดที่มีขีดจำกัดใดๆดึงดูดจิตใจหรือสติปัญญาของลูก อย่าให้มีการพึ่งพาแม้แต่น้อยในความคิดของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นราชาฤๅษี นั่นคือผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นหมายถึงการเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากแรงดึงดูดทั้งหมดของร่างกาย โลกวัตถุที่เก่า ความรู้สึกที่หยาบ และความอยากปรารถนาเพื่อความสะดวกสบายทางวัตถุ

คติพจน์: ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของวิทยาศาสตร์ แต่อย่าทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องค้ำจุนในชีวิตของลูก

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซวารีจ

สงครามมหากาพย์ระยอชราอยู่ในทางปฏิบัติในช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้

ดูสิพวกเขาบอกว่า การต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างมาราวาสและพันดาวาสในทุ่งคุรุเกษตร แล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามีมิตรของพันดาวาส คือศรีภฤๅษณะผู้ให้คำแนะนำแก่พวกเขา ดังนั้นด้านที่มีพระเจ้าแห่งวัตถุธาตุอยู่กับพวกเขาจะชนะอย่างแน่นอน ดูสิพวกเขาทำให้ทุกสิ่งสับสนอย่างไร ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้าของวัตถุธาตุคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่ภฤๅษณะ แต่ศรีภฤๅษณะเป็นเทพองค์แรกของยุคทอง และเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ดังนั้นสารดีคู้ของพันดาวาสคือพระเจ้า พระเจ้าไม่สามารถสอนความก้าวร้าวรุนแรงแก่ลูกๆ เราลูกๆใช้ความรุนแรงและพันดาวาสไม่ข้องแวะกับการต่อสู้ที่รุนแรงและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง โลกนี้เป็นสนามแห่งการกระทำซึ่งไม่ว่าผู้คนจะหว่านเมล็ดใดก็ตามผ่านการกระทำของพวกเขา พวกเขาจะได้รับผลที่ดีหรือไม่ดีตามนั้น ในสนามของการกระทำนี้พันดาวาสและแม่ของบาร์ตจติของซัคตี ปรากฏอยู่ พระเจ้ามาในดินแดนของบาร์ตและเหตุนี้เองบาร์ตจึงถูกกล่าวว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย พระเจ้าได้จุติลงมาในดินแดนบาร์ตโดยเฉพาะ เพราะการขยายตัวของความไม่ถูกต้องในศีลธรรมมาจากดินแดนบาร์ต ที่นี้ที่พระเจ้าทำลายอาณาจักรของมาราวาสด้วยพลังโยคะและก่อตั้งอาณาจักรของพันดาวาส ดังนั้นพระเจ้ามาและก่อตั้งอาณาจักรแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา แต่ผู้คนของบาร์ตได้ลืมนึกถึงที่บริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่และการกระทำที่สูงส่งของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดู เพราะด้วยไม่รู้จักศาสนาของตนเอง ผู้ที่นำเสนอสารจึงได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น นี่คือความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งผู้เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดเองได้บอกกับเราด้วยตัวท่านเอง พวกเขาได้ลืมนึกถึงเดิมของพวกเราและติดกับอยู่ในสิ่งที่มีขีดจำกัด สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นการประณามศาสนาอย่างที่สุด เพราะศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดเป็นศาสนาแห่งวัตถุธาตุ อย่างไรก็ตามสิ่งแรกต้องมีศาสนาดั้งเดิมของตนเองก่อน ดังนั้นศาสนาดั้งเดิมของตนเองของแต่ละคนคือ: นั่น ดวงวิญญาณเป็นผู้มีชีวิตของความสงบ และแล้วศาสนาของวัตถุธาตุ (ของร่างกาย) คือศาสนาเทพ มี 330 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในบาร์ตเป็นเทพ เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดที่นับไม่ถ้วน ละทิ้งศาสนาอื่นทั้งหมด เคยมีการปฏิวัติมากมายเพราะด้วยศาสนาที่มีขีดจำกัดเหล่านั้น ดังนั้นเวลานี้จงเคลื่อนออกไปจากศาสนาที่มีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องมีโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ผู้ทรงพลังอำนาจ,พระเจ้า และเหตุนี้เองผู้ทรงพลังอำนาจ พระเจ้าแห่งวัตถุธาตุคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่ศรีภฤๅษณะ ดังนั้นวงจรที่แล้วเช่นกัน ชัยชนะของฝ่ายที่มีพระเจ้าแห่งวัตถุธาตุ พระเจ้า อยู่กับพวกเขาได้รับการจดจำ อัชชะ